

Folketingets Udvalg for Digitalisering og It

Stormgade 2-6
1470 København K
Telefon 72 28 24 00
digmin@digmin.dk

Sagsnr.
2024 - 2894

Doknr.
109680

Dato
18-12-2024

Svar på spørgsmål fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF) stillet den 19. november 2024.

Spørgsmål nr. 1:

"Vil ministeren redegøre for rækkevidden af EU-retten i forhold til at lovgive nationalt om regulering af techgiganterne i forhold til f.eks. algoritmer, alderstjek mv. set i lyset af EU-domstolens afgørelse den 14. februar 2008, der fastslog, at Tyskland har ret til at kræve, at billedlagringsmedier som DVD'er og videobånd, der sælges via postordre, skal undersøges og klassificeres for at beskytte unge. Domstolen vurderede, at disse regler ikke er i strid med EU's regler om fri bevægelighed for varer, da de er proportionale og nødvendige for at beskytte unge mod skadeligt indhold (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A62006CJ0244>). Vil ministeren redegøre for, om hun er klar til at lave national lovgivning om regulering af techgiganterne, herunder ift. beskyttelse af børn og unge?"

Svar:

Techgiganterne har et meget stort ansvar for børn og unges trivsel online, og jeg er klar til at lave national lovgivning for at skærpe techgiganternes ansvar, i det omfang det ikke bryder med gældende EU-ret. Vi er allerede i gang med at afsøge alle relevante muligheder for at sikre bedre beskyttelse af vores børn og unge.

Forordningen om digitale tjenester (DSA) er afgørende for Danmarks mulighed for at regulere techgiganterne. DSA stiller bl.a. krav til, at techgiganter skal gennemføre foranstaltninger for at bekæmpe ulovligt indhold, vurdere systemiske risici og iværksætte passende tiltag for at begrænse risiciene. Da ingen af techgiganterne er placeret i Danmark, er fælles europæisk lovgivning nødvendigt.

Med henblik på at sikre lige vilkår i det indre marked er DSA totalharmoniserende. Det vil sige, at medlemsstater ikke kan fastsætte strengere eller mere vidtgående krav nationalt end dem, der er fastsat i forordningen.

Det er ikke ensbetydende med, at vores indsats stopper her. Regeringen og jeg vil fortsat presse på for at skærpe techgiganternes ansvar i EU. Det kræver kontant og ambitiøs håndhævelse af eksisterende regler gennem det danske DSA-tilsyn og EU-Kommissionen. Vores børn og unge skal have mulighed for at færdes trygt online. Det er min allerhøjeste prioritet.

E-handelsdirektivet, som ligger under Erhvervsministeriets område, er også relevant for rækkevidden af EU-retten i forhold til at lovgive nationalt om regulering af techgiganter.

Erhvervsministeriet oplyser i den forbindelse følgende:

”Det følger af e-handelsdirektivet, at informationssamfundstjenester, som blandt andet omfatter onlineplatforme og techgiganter, alene skal overholde lovgivningen i den medlemsstat, hvor de er etableret, inden for direktivets anvendelsesområde. Dette kaldes også for afsenderlandsprincippet. Dette har blandt andet til formål at sikre fri bevægelighed i det indre marked for informationssamfundstjenester. Det betyder eksempelvis, at udbyderen af en dansk hjemmeside alene skal overholde gældende EU-lovgivning samt dansk ret, men ikke skal overholde øvrige medlemsstaters nationale lovgivninger med hensyn til informationssamfundstjenester.

Der er imidlertid en række undtagelser til afsenderlandsprincippet, som blandt andet omfatter hensyn til beskyttelse af folkesundheden, den offentlige sikkerhed og beskyttelse af forbrugerne. Medlemsstaterne kan, hvis en af disse undtagelser er tilstede, træffe konkrete foranstaltninger, i forhold til en bestemt informationssamfundstjeneste. Disse undtagelser skal ifølge generaladvokaten dog fortolkes indskrænkende.

EU-rettens rækkevidde for national lovgivning i relation til informationssamfundstjenester er yderligere beskrevet i EU-domstolens afgørelse af 9. november 2023 i Google Irland-sagen (C-376/22). Sagen handlede om en østrigsk lov, der krævede, at indenlandske og udenlandske kommunikationsplatforme skulle etablere rapporteringsmekanismer og verificere potentielt ulovligt indhold. Dommen slog fast, at man ikke kan vedtage lovgivning i medlemsstaterne, der generelt finder anvendelse på informationssamfundstjenester etableret i andre medlemsstater.

Afgørelsen i C-244/06 fra den 14. februar 2008, som der henvises til i spørgsmålet, omhandler lovgivning, der forbyder ethvert salg per postordre af videogrammer, der ikke er blevet vurderet og klassificeret af den kompetente nationale myndighed. Det fremgår af afgørelsen, at den pågældende lovgivning vedrører krav til varer, hvilket ikke er omfattet af e-handelsdirektivet. Afgørelsen vedrører derfor eksempelvis ikke algoritmer og aldersverificering.

Sammenfattende gælder det inden for e-handelsdirektivet, at medlemsstaterne ikke kan vedtage lovgivning, der generelt finder anvendelse på informationssamfundstjenester etableret i andre medlemsstater, men at det i konkrete tilfælde kan være muligt at vedtage nationale foranstaltninger for en bestemt informationssamfundstjeneste.”

Med venlig hilsen
Caroline Stage

Bilag:
Bilag 1: Afgørelse – C-376/22